

„ANTONI VAN LEEUWENHOEK”.

Vereeniging van Aquarium- en Terrariumliefhebbers te Rotterdam.

Vergadering van Zaterdag 30 Maart 1912 in het vereenigingslokaal »Hotel Coomans«.

ADAT de voorzitter de vergadering geopend en een tweetal nieuwe leden verwelkomd had, herdacht hij met een kort woord het driejarig bestaan der vereeniging. Met dankbaarheid mocht hij daarbij gewagen van gestadigen bloei, vooral het steeds aangroeiend getal der leden buiten de stad is zeer verblijdend te noemen en bewijst, dat de pogingen, om door circuleerende lectuur, toegezondene verslagen en de bibliotheek in de »aquaristische« behoeften dezer buitenleden te voorzien, op prijs gesteld worden.

Het literatuuroverzicht bracht in de eerste plaats eens »Neuheit« *Haplochilus cameronensi*. Nog kleuriger dan de *Hapl. elegans* (onlangs herdoopt in *H. calliurus*). Evenals haast alle »Neuheiten« verslinden deze modelvisschen hun eieren en pasgeboren jongen niet. Jammer dat ze meestal deze vrome eigenschap uit hun onbedorven »vaderwater« zoo spoedig onder den invloed der Europeesche beschaving verliezen en caviaarliefhebbers worden.

Vermakelijk was een artikel over gedwongen voeding bij zee-anjers (*Actinoloba dianthus*). De schrijver-drilmeester breekt met een pincet zijn slachtoffers de mondopening open en laat er mosselhom invallen. Prosit!

Zeer belangwekkend daarentegen waren mededeelingen omtrent ademhaling in het ei en bij jonge visschen. Daar nog geen kieuwen aanwezig zijn, heeft door sterke bewegingen de uitwisseling van gassen plaats. Bij ontwikkelde eieren van *Haplochilus chaperi* had de schrijver duidelijk de bewegingen kunnen waarnemen, terwijl het onafgebroken staartgewapper van *Cichliden* embryonen in den »kuil« den meesten liefhebbers wel bekend is.

Bij de rondvraag vermeldde de secretaris een eigenaardig geval van samenleving in zijn bakje met zeerozen (*Actinia equina*). Eenige dezer dieren hebben zich op de schelp van een alikruik gezet en zwerven met deze door het heele aquarium. Van symbiose, zooals tusschen heremietkrab en *Adamsia* rondelletii, kan geen sprake zijn, want het voordeel is hier blijkbaar aan één kant, nl. aan dien van de *Actinia*, die ruimer van voedsel voorzien wordt dan haar aan steenen gehechte soortgenooten.

Groote gevolgen kan een proefneming hebben, die onze voorzitter dezen winter genomen heeft om zijn visschen op kunstmatige wijze van zuurstof te voorzien. Het ei van Columbus! Hij bezigde waterstofsperoxyde ($H_2 O_2$), een verbinding van zuurstof met water. Deze vloeistof die in 3% oplossing onder den naam van perhydrol voor verschillende doeleinden gebruikt wordt, is bij alle apothekers en voorname drogisten te verkrijgen (in Rotterdam à 30 ct. per L.) Zoodra nu de visschen ademnoodverschijnselen vertoonden, wierp de heer v. d. Kolf circa 30 Gr. perhydrol in zijn aquarium van 100 L. inhoud en droeg zorg het een weinig te verspreiden.

Het middel, dat soortelijk zwaarder is dan water, zonk naar den bodem en een half uur lang stegen zuurstofbelletjes op. Minstens twee dagen lang verscheen geen visch meer aan de oppervlakte om adem te halen. Daar van de perhydrol na afgifte van den zuurstof zuiver water overblijft, is aan deze zuurstofkuur niet het minste gevaar verbonden. Enkele miniem kleine verontreinigingen, aan de fabricage toe te schrijven (zwavel- en fosfoorzuur) kunnen buiten beschouwing blijven. Een klein inconvenient is, dat bij de zuurstofontwikkeling de bodemgrond eenigszins in beweging gebracht wordt en lichte vuilwolkjes opstijgen, maar lang duren deze erupties niet en trouwens, het is een aansporing tot zindelijkheid.

Ten slotte meldde de importafdeeling nog, dat zij de hand gelegd had op een import uit Engelsch-Indië, waaronder zich naast eenige onbekende labrynthvisschen ook een aantal der beroemde *Rasbora heteromorpha* bevinden.

Rotterdam, 2e Middellandstr. 34.

P. HANNIK, Secretaris.